

Veli-Matti Värri

Jokaisen on unohduttava jossakin

NTAMO

Jokaisen on unohduttava jossakin

Veli-Matti Värri

Jokaisen on unohduttava jossakin

NTAMO
Helsinki
2026

KIITOS
Sivun 23 lainatut säkeet:
Mikko Uotinen, Orjan laulu.
Teoksessa *Kevätvirroilta. Runoja.*
Osmo, Helsinki 1907.

© VELI-MATTI VÄRRI 2026
ISBN 978-952-215-977-9

ULKOASU & TAITTO
Göran der Kopior

KANNEN KUVA
Carl Johan Fahlcrantz, *Karja metsälaitumella* (n. 1851)
500 x 435 mm, öljy kankaalle, Sinebrychoffin
taidemuseo / Kansallisgalleria

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2026 (IV LINJA 18, 00530 HKI)
www.ntamo.net

VERMEER

Niin kauan kuin tuo Rijksmuseumin nainen
maalatussa hiljaisuudessa ja keskittyneisyydessä
kaataa päivä päivän jälkeen
maitoa kannusta ruukkuun
ei maailma
ansaitse maailmanloppua.

Wisława Szymborska, *Täällä* (Tutaj, 2009).
Suom. Martti Puukko. Savukeidas, Turku 2012.

ihmeitä ei ole

joka huhtikuu kalasääski

palaa kaukaa

löytää mustan suojärven

aina saman ikihongan

kuin lapsi

ihmettelen

syksyn alakuloinen lehdettömyys

kuin runo

josta sanat ovat karisseet

istun kauhtuneella penkillä

Haudansalmen partaalla

(voisin jäädä tähän)

jossain tuolla

toisella puolella

häikäisevien valojen loisteessa

mellastavat Jeesuksella, maahanmuuttajilla, kestävyysvajeella,

post-ihmisellä, post-jollakin…

joutsenet lähtevät

joka syksy myöhemmin

vielä ei nähty sinilevää Koljonselällä

voisin jäädä tähän

En enää kirjoita sodasta,

en teistä,

*Ilmestyskirja*n vanhurskaista,

jotka ratsastatte Jeesuksella lasten hautojen yli.

Minulla ei ole enää sanoja teille,

rukoustenne veriruskea suola

jähmetti minut, sokaisi minut;

ei ole enää sanoja teille,

en näe teitä enää,

omaan hyvyyteenne pelastetut,

suolapatsaat.

Mikä yhdistää sosialistisen realismin lihaksikkaat, teräskatseiset, luontoa uhmaavat työnsankarit ja uusliberaalin *fitness*-kapitalismin kaikkivoipaiset yliyksilöt? Mietteliään, melankolisen runoilijan poissaolo.

Aika on kissa, joka tarkkailee sinua kaapin päältä,
se ei kaipaa sinua, ei tarvitse sinua
mutta välillä tulee alas,
syö ja panee tarkoin merkille,
ja kylläisenä hetken kiehnää jalkaasi vasten,
siksi luulet kissaa ystäväksi, nostat syliin,
ja pörrötät silkkistä turkkia,
silloin kissa kiusaantuu ja ampaisee salamana kaapin päälle.
Uskot, että kissa on sinun,
mutta se lähtee retkilleen,
milloin tahtoo, minne tahtoo,
palaa (jos palaa) vasta syksyllä
ja pudottaa laulurastaan olohuoneesi matolle.
Kun lähdet tästä maailmasta,
kissa etsii uuden hyväuskoisen,
joka hihkuu kaltaisilleen: katsokaa, minä omistan kissan!

”

[…]
Tyranni, oletko rohkea, kun sinut noudetaan?
Tiedätkö aatteesi, kun nielet
kavaltajasi myrkyn pohjaan asti?

Jokaisen on unohduttava jossakin
on Veli-Matti Värrin kolmas
runokokoelma.

NTAMO 2026

ISBN 978-952-215-977-9